

A JELENÉSEK KÖNYVE 19-20.

Nyissuk ki Bibliánkat a Jelenések Könyve 19. Fejezeténél.

Első vers. Ezek után hallottam – mi után? Babilon pusztulása után – a gazdasági és vallási rendszer pusztulása után – hallottam, mintha nagy sokaság hatalmas hangon szólna a Mennyben. Halleluja! Az üdvösség, a dicsőség és a hatalom a mi Istenünké. Tulajdonképpen befejeződött Isten ítéletének kiöntése a földre. Egy csata azonban még hátra van, ezt látni fogjuk a 19. Fejezetben. Isten tehát kiöntötte az Ő ítéletét a földre, és most elérkezett idő, hogy az Úr Jézus Krisztus személyesen visszatérjen a földre hatalommal és dicsőséggel, és megalapítsa Isten királyságát a földön. Ennek köszönhetően pedig örvendeznek, akik a Mennyben vannak. Én is nagyon várom már, hogy ott legyek a Mennyben és énekeljem ezt az éneket a tömegben. Alig várom már, hogy én is ott legyek, és fennhangon énekeljem a Mennyben: Halleluja! Az üdvösség, a dicsőség és a hatalom a mi Istenünké. Második vers. Mert igazak és igazságosak az Ő ítéletei. Érdekes, hogy a Jelenések Könyvében, hogy igaz és igazságos Isten ítélete. Véleményem szerint erre azért is van szükség, mert ez kimondottan egy olyan terület, amelyet a Sátán mindig próbál megkérdőjelezni. És gondoljunk csak bele, hogy hány ember van, aki gyakran megkérdőjelezi Isten tettét, aki azt mondja: Valóban igazak-e és igazságosak-e Isten ítéletei? Mindig vannak olyanok, akik megkérdezik: Mi van azokkal, akik soha nem hallották az evangéliumot? Mi van a csecsemőkkel? Egy valamit leszögezhetünk: hogy Isten igazságosan ítél. A nagy nyomorúság időszakában, amikor Isten kiönti az Ő ítéletét a földre, mindvégig ez a kijelentés ismétlődik. Annak az elképzelését azonban, hogy Isten nem igazságos és nem tisztességes a Sátán már Éva fejében megpróbálta elültetni az Édenkertben, amikor megpróbálta Évával elhitetni, hogy Isten visszatart valamit Ádámtól és Évától, valamit, ami egyébként a javukat szolgálná. A Sátán igyekezett elhitetni Ádámmal és Évával, hogy Isten csak magára gondol, hogy valami nagyon jót akar eltitkolni előlük és visszatartani Őket attól. Azóta pedig oly sokan mások is megkérdőjelezték már azt, hogy mennyire igazságos Isten ítélete. Bevallom őszintén, én számos esetben nem tudom, Isten mit fog tenni. Azt azonban tudom, hogy bármit tesz is, az igazságos lesz, mert igazak és igazságosak az Ő ítéletei. Ebben soha nem kell kételkednünk. Ez rólam sajnos nem mondható el. Én gyakran elhamarkodottan ítélek anélkül, hogy minden tény a birtokomban lenne. Így tehát megesik, hogy később rádöbbenek, hibáztam, és elnézést kell kérnem. Istennel azonban ez soha nem történik meg, Mert igazak és igazságosak az Ő ítéletei. Második vers – tovább. Mert elítélte a nagy paráznát, aki paráznaságával megrontotta a földet. A XVII. Fejezetben láttuk, hogy kialakult egy egységes vallás a világon, amely megrontotta a földet. Marx mondta azt, hogy a vallás az emberek ópiuma. Én százszázalékosan egyetértek vele. Én úgy gondolom, hogy a vallás egy nagy átok a földön, és be kell vallanom, én nehezen viselem a vallásos embereket, és úgy gondolom, hogy a vallás merőben más, mint a kereszténység. Én ugyanis úgy vélem, hogy a vallás arról szól, hogy az emberek próbálják elérni Istent. A különféle vallások tehát az emberek különféle próbálkozásait jelentik, ahogy szeretnének eljutni Istenhez. A kereszténység azonban azt tanítja, hogy Isten volt az, aki kinyúlt az emberek felé. A kettő tehát egymás szöges ellentéte. A vallásokban az emberek próbálnak eljutni Istenhez. A kereszténységben Isten az, aki kinyújtja kezét az emberek felé. Ezért sikertelen a vallások próbálkozása; mert egy véges alapról indulva nem juthatunk el a végtelen Istenhez. A kereszténység azonban éppen ezért működik, mert a végtelen Isten számára semmi nemű problémát nem jelent az, hogy kinyújtja kezét a véges emberek felé. A vallások azt mondják, hogy bizonyos dolgokat meg kell tennünk, hogy Istennek tetszünk, és hogy Isten elfogadjon bennünket. A kereszténység azonban azt mondja, hogy a mi igazságunk olyan, mint a szennyes ruha. Amit tehát mi tehetünk az az, hogy elfogadjuk Isten szeretetét és kegyelmét és irgalmát és leborulunk Isten előtt. Igen, Isten irgalmas, de nincsen semmi, amit tehetnénk, még ha az a szemünkben jó cselekedet is, amivel úgymond

elfogadtathatjuk magunkat Istennél. Ha azonban odamegyünk Istenhez és kérjük, hogy bocsásson meg, és elfogadjuk az Ő irgalmát és kegyelmét, akkor Isten elfogad bennünket úgy, ahogy vagyunk. János 6.37. Aki énhozzám jön, azt én nem küldöm el – mondja Jézus. A nagy parázna tehát paráznaságával megrontotta a földet. De mit is jelent ebben az esetben a paráznaság? Ez azt jelenti, hogy az emberek nem oly módon imádják Istent, ahogy azt Ő meghagyta. És mit mond maga Isten, hogy hogyan imádjuk Őt? János 4.24. Az Isten lélek, és akik imádják Őt, azoknak lélekben és igazságban kell imádniuk. Ha azonban valaki mégis másképp próbálja Istent imádni, például bálványokon keresztül, amit Isten megtiltott, ez nem más, mint egy szellemi értelemben vett paráználkodás; ez már vallásoskodás. Itt lép be a képbe az, amit én vallásként definiáltam. Isten azonban nem azt akarja, hogy vallásosak legyünk, hanem egy szeretetteljes kapcsolatra, egy személyes kapcsolatra vágyik velünk. Isten kiöntötte az ítéletét arra a hamis vallási rendszerre, amely megrontotta a földet paráznaságával és bosszút állt az Ő szolgálóinak véérért. Jézus számos alkalommal szemben találta magát a kor vallási vezetőivel. Sőt, a vallási vezetők voltak azok, akik teljes erejükkel igyekeztek elérni, hogy Jézus Krisztust keresztre feszítsék. A vallási vezetők ragaszkodtak ahhoz, hogy a rómaiak halálra sújtsák Jézust. A vallási vezetők önmagukra nézve veszélyesnek tartották Jézust, mint ahogy azt más számos vallási vezető is teszi. Ugyanis nem kell ahhoz vallásosnak lennünk, hogy Isten elfogadjon bennünket. Isten szeret bennünket és elfogad bennünket úgy, ahogy vagyunk az Ő szeretetének, irgalmának és kegyelmének köszönhetően. Jézus idejében tehát a vallási vezetők voltak azok, akik nagyon is erőltették Jézus Krisztus keresztre feszítését. És Ők voltak azok, akik később a korai egyház üldözését is elindították. Jelenleg ugye a '80-as években vagyunk, és el kell mondanom, hogy most is, a Fialatok Küldetéssel nevű misszió egyik vezetője bíróság elé került Görögországban, mégpedig hittérítés vádjával, mert Bibliát adott egy tizenhat éves görög fiúnak. Hittérítés miatt elítélték a bíróságon, mondanom sem kell, hogy ezt a törvényt, ami alapján ez Görögországban lehetséges, az ortodox egyház szorgalmazta. Ezt a férfit három és fél éves börtönbüntetésre ítélték Görögországban. Egyébként egy amerikai állampolgár, Californiában van bázisa, három és fél évre börtönbe kell vonulnia azért, mert egy tizenhat éves fiúnak Bibliát adott; ez a fiú pedig befogadta Jézus Krisztust. Egyiptomban például halállal büntetendő az, ha valaki egy muzulmán hitűnek beszél Jézus Krisztusról és az befogadja Jézus Krisztust, mint megváltót és Urat. Az egyik lekipásztorunk imád, szintén volt börtönben Egyiptomban. Ő Egyiptomban orvosként dolgozott és nagyon szerette volna, ha egyiptomi testvérei is megismerik Jézus Krisztust. Összeállított néhány traktátust és nagy szerepe volt abban, hogy néhány muzulmán vallású ember egy igazi élő kapcsolatra jut azáltal, hogy hitét Jézus Krisztusba veti. Ennek következményeként azonban Egyiptomban bebörtönözték. Mivel azonban a családja nagy befolyással bírt, végül kiengedték, de azt tanácsolták neki, hogy azonnal hagyja el Egyiptomot, ha élni akar. Ő pedig most egyik lekipásztorunk itt, a gyülekezetben. Ezt teszi a vallás. A vallás veszélyeztetve érzi magát az élettől, a szellemi értelemben vett élettől. Isten tehát kiöntötte az ítéletét a vallási rendszerre a Jelenések Könyvében, és megbosszulta az Ő szolgálóinak vérért. Sok keresztényt ugyanis éppen a vallási vezetők üldöztek, üldöznek. Tehát még egyszer második vers. Mert igazak és igazságosak az Ő ítéletei, mert elítélte a nagy paráznát, aki paráznaságával megrontotta a földet, mert szánon kérte kezéből szolgálóinak vérért. Három. Még egyszer mondták: Halleluja! Felszál a füstje is örökkön örökké. Ez a Babilonra kiöntött ítélet füstje. Négy. Ekkor leborult a huszonnégy vén és a négy élőlény, imádták Istent, aki a trónuson ül, és így szóltak: Ámen! Halleluja! A Halleluja kifejezéssel itt találkozunk először az Újszövetségben. Mára már egy igen csak gyakran alkalmazott kifejezéssé vált keresztény körökben. Ez a héber kifejezés pedig annyit jelent: Dicsőség Jahvenak vagy Jehovának. Őt. És megszólalt egy hang a trónus felől: Dicsérjétek Istenünket, Ti szolgáló mindnyájan, akik féltitek Őt, kicsinyek és nagyok. Először tehát a sokaság dicséri Istent, most pedig megszólal egy hang a trónus felől, és arra bátorít mindenkit, hogy dicsérjék Őt. Hat. És hallottam valami nagy sokaság hangját, mely mintha nagy

vizek zúgása és erős mennydörgés volna: Halleluja! – mert uralkodik az Úr! A mi Istenünk, a Mindenható! Képzeljük csak el, ahogy a sok millió keresztény ott áll majd és megszólal Isten arra bátorítva bennünket, hogy imádjuk Őt. Képzeljük csak el, ahogy mindannyian fennhangon dicsérni kezdjük Istent erre válaszként; s olyan hangja volt ennek a nagy sokaságnak – írja János – mintha nagy vizek zúgása és erős mennydörgés hangja volna. Alig várom már ezt a dicsőséges pillanatot. Hét. Örüljünk és ujjongjunk, és dicsőítsük Őt, mert eljött a bárány menyegzője, felkészült menyasszonya. Minden készen áll tehát arra, hogy Jézus Krisztus visszatérjen, és feleségül vegyen bennünket. Elérkezett a bárány menyegzőjének napja, felkészült menyasszonya. Nyolcas vers. És megadatott neki – vagyis a bárány menyasszonyának – hogy felöltözzék fényes, tiszta gyolcsba. Ez a gyolcs a szentek igaz cselekedeteit jelenti. Egy másik fordítás szerint pedig a szentek igazsága. De vajon mi a szentek igazsága? Pál amikor arról írt a Filippi hívőknek, hogy mi az, amivel régen zsidóként büszkélkedett, nézzük csak meg, mint mond a Filippi 3.5-ben. Nyolcadik napon metéltek körül, Izrael népéből, Benjámín törzséből származom, héber a héberek közül, törvény szempontjából farizeus. Hat. Buzgóság szempontjából az egyház üldözője, a törvényben követelt igazság szempontjából fedhetetlen voltam. De vegyük észre, mit mond a hetes versben: Ellenben azt, ami nekem nyereség volt, Karnak ítélem a Krisztusért. Nyolc. Sőt most is Karnak ítélek mindent, Krisztus Jézus, az én Uram ismeretének páratlan nagyságáért. Ő érte kárba veszni hagytam, és szemétnak ítélek mindent, hogy Krisztust megnyerjem. Kilenc. Hogy kitűnjék rólam Ő általa, nincsen saját igazságom a törvény alapján, hanem a Krisztusba vetett hit által van igazságom Istentől a hit alapján. Amikor tehát én hitemet Jézus Krisztusba vetem, Jézus igazságát kapom meg, azt ölthetem magamra. Isten a hitünket tehát igazságnak számítja. Így tehát én is fényes, tiszta gyolcsot viselhetek majd. Ez a fényes, tiszta gyolcs pedig nem más, mint a szentek igazsága, amit megkapok Istentől pusztán az által, hogy hitemet Jézus Krisztusba vetem. Ez az igazság tehát nem cselekedeteiből fakad. Nem azért kapom, mert elegendő időt töltöttem Istennel, mert egy bizonyos számú embernek bizonyosságot tettem; vagy, mert a megfelelő számú fejezetet olvastam el mindennap a Bibliában; vagy, mert x órát imádkoztam mindennap. Isten az Ő igazságát egyáltalán nem ez alapján adja nekem. Engem Isten igaznak minősít pusztán annak köszönhetően, hogy hitemen Jézus Krisztusba vezetem, és hogy Ő benne bízik. Ez képezi az én igazságom alapját és ez nagyszerű. Képzeljük csak el, hogy milyen lenne, ha igazságunk a saját cselekedeteinkre épülne. Tételezzük fel, hogy kijelentjük: mindennap el kell olvasnunk öt fejezetet a Bibliából; mindennap húsz percet kell töltenünk Isten előtt térdelve imában; mindennap legalább két embernek bizonyosságot kell tennünk stb., stb. Meghatároznánk tehát konkrét szabályokat, amelyeket ha betartunk, igazak leszünk. Lehet, hogy egy héten keresztül sikeresek vagyunk, kipipálunk minden tevékenységet; de aztán jön a péntek este, és elrontjuk a dolgot: nem imádkoztunk húsz percig – de hát ez szörnyű! Pénteken nem vagyunk igazak. Úgyhogy csak abban reménykedhetünk, hogy Jézus Krisztus azon a pénteken nem tér vissza, mert akkor lehet, hogy bennünket nem visz magával. Ez azonban nem így működik. Az én igazságom nem a cselekedeteimen alapul, az igazságomat én Istentől kapom. Ő igaznak minősít engem, amikor én hitemet Jézus Krisztusba vetem. Kilences vers. Így szólt hozzám: Írd meg! Boldogok, akik hivatalosak a bárány menyegzőjének vacsorájára. – ezt is mondta nekem. Ezek az Isten igaz igéi. Úgy tűnik, hogy Isten ezen a ponton különösen odafigyel arra, hogy elmondja nekünk, ezek a Ő igaz igéi. Ahogy a könyv vége felé közeledünk, újra és újra elismétli ezt Isten: Ezek az Isten igaz igéi. Mintha meg akarna nyugtatni minden a felől, hogy mindezt nyugodtan elhihetjük, mert az igazat szólja. Nagyon érdekes számomra látni azt, hogy Isten többször is egyértelművé tette, Jézus Krisztus ártatlanul megy a keresztre. Amikor Júdás visszavitte a harminc ezüstöt a főpapoknak és a véneknek, a Máté 27.4-ben ezt mondta: Vétkeztem, mert ártatlan vért árultam el. A János 19.4-ben Pilátus is azt mondja Jézusról: Tudjátok meg, hogy semmiféle bűnt nem találok benne. A Lukács 23.41-ben pedig az egyik lator, akit Jézus Krisztussal egy időben feszítettek keresztre, a

következőket mondja: Mi ugyan jogosan vagyunk itt, mert tetteink méltó büntetését kapjuk, de Ő semmi rosszat nem követett el. Isten tehát különös gondot fordít arra, hogy kihangsúlyozza: Jézus Krisztus ártatlan. Nem saját bűneiért feszítik keresztre, hanem a mi bűneinkért. Amikor tehát az Úr el kezd beszélni az Ő dicsőséges királyságáról, illetve a bárány menyegzőjéről, szintén kihangsúlyozza: Ezek az Isten igaz igéi. Ezt elhíhetjük, ez valóban így lesz. Tíz. És leborultam a lába elé, hogy imádjam Őt, de így szólt hozzám: «Vigyázz! Ne tedd! Szolgatársad vagyok és testvéreidé is, akikben megvan a Jézus bizonyágtétele. Az Istent imádd!» János itt úgy viselkedik, mint oly sokan mások, akik azt a valakit kezdik el imádni, akit Isten eszközként használ az Ő üzenetének, szeretetének, kegyelmének közvetítésére. Az egyik nagy veszélye annak, amikor valaki bármiféle szolgálatban van, és Isten használja Őt, és az egyik nagy veszélye annak, amikor az Istentől kapott lelki ajándékainkat használjuk az éppen az, hogy az emberek olyan gyakran az eszközt kezdik el imádni, akit Isten használ. Itt János esetében is azt látjuk, hogy János leborul az Angyal előtt, akitől azt a kinyilatkoztatást kapja, mert annyira lenyűgözi Őt az, amit hall, hogy ez vár rá a jövőben. Az Angyal azonban megállítja Őt, és azt mondja: Ne tedd! – hiszen én is csak szolgatársad vagyok. Az Istent imádd! Úgy tűnik, hogy minden ember vágyik arra, hogy valamit vagy valakit imádjon. És az emberek számára általában könnyebb valakit, vagy valami olyat imádni, amit látnak, mint olyan valakit, akit nem látnak. Ez tehát egy komoly hiba, amelybe az emberek hajlamosak beleesni. Pál is megemlíti ezt a Róma 1.25-ben. Ott ezt olvashatjuk: Akik az Isten igazságát hazugsággal cserélték fel, azok a teremtményt imádták és szolgálták a Teremtő helyett, aki áldott mindörökké. Az emberek tehát hajlamosak elkövetni ezt a hibát, hogy ámulnak és bámulnak Isten teremtésének láttán, de mégsem Istent, a Teremtőt imádják, hanem inkább a teremtést. János itt ugyanezt teszi, az Angyal azonban azt mondja Jánosnak: Ne tedd! Én szolgatársad vagyok. Istent imádd! Legyünk tehát óvatosak, ha bármilyen szolgálatban részt veszünk és látjuk, hogy bennünket is elkezdenek imádni, mint Isten eszközeit; cselekedjünk olyan bölcsen, mint ahogy az Angyal és mondjuk azt: Ne engem imádj, hanem Istent imádd! Isten ugyanis nem akarja, hogy mi kapjuk a dicsőséget az Ő munkájáért, amiért egyedül Őt illeti meg a dicsőség. Tíz-es vers vége. Az Istent imádd, mert a Jézusról való bizonyágtétel a prófétaság lelke. Vagyis a prófécia Jézus Krisztus személye köré összpontosul. Erről szól tehát a prófécia és erről szól a történelem is. Krisztus áll a világtörténelem középpontjában. Még az időszámítást is Tőle kezdjük: és így beszélhetünk Krisztus előtti és Krisztus utáni évekről. Jézus áll a történelem középpontjában és a prófeciák középpontjában. Istennek nem az a fontos, hogy elmondja nekünk: ki lesz a házastársunk, mit csinálunk majd a következő héten. A prófeciák középpontjában Jézus áll. Tizenegy. És láttam a megnyílt eget. Íme egy fehér ló, és aki rajta ül, annak neve: hű és igaz. A Jelenések Könyvében folyamatosan ezt látjuk az Úrral kapcsolatban; hogy Ő a hű tanú, az igaz tanú, a hű és igaz tanú. Tizenegy még egyszer. És láttam a megnyílt eget. Íme egy fehér ló, és aki rajta ül, annak neve: hű és igaz. Mert igazságosan ítélt és harcol. Vegyük észre, hogy itt az Ige ismét kijelenti, hogy Ő igazságosan ítélt. Tizenkettő. Szeme tűz lángja. Ez még mindig az Ő ítéletének tüzeire vonatkozik. És fején sokágú korona és ráírva egy név, amelyet senki sem tud rajta kívül. Tizenhárom. És vérbe mártott ruhába volt öltözve. Ez a név adatott neki: az Isten Igéje. János 1.1. Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige. 2. Ő kezdetben az Istennél volt. 3. Minden általa lett, és nélküle semmi sem lett, ami létrejött. 4. Benne élet volt, és az élet volt az emberek világossága. Tizennégy. Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az Ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttének dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal. Itt a Jelenések 19-ben pedig Jézus ismét visszatér a földre, mint az Isten Igéje. Tizenöt. A mennyei seregek követték Őt fehér lovakon, tiszta fehér gyolcsba öltözve. Én is része leszek a mennyei seregeknek, mint ahogy a többi hívő is, mert mi is fényes tiszta gyolcsba vagyunk öltöztetve, amely a szentek igazsága. Tizenöt. Szájából éles kard jött ki, hogy megverje vele a népeket. Zsidók 4.12. Mert Isten Igéje élő és ható, élesebb minden kétélű kardnál, és áthatol az elme és a lélek, az izületek és a velők szétválásáig, és megítéli a szív gondolatait és

szándékait. Jézus szájából tehát éles kard jött ki, azaz az Ő Igéje, hogy megverje vele a népeket, mert Ő vasvesszővel fogja pásztorolni Őket, és fogja taposni a mindenható Isten búsuult haragjának borsajtóját. Tizenhat. Ruhájára és derekára az a név van írva: Királyoknak Királya és Uraknak Ura. Ezen a ponton térjünk vissza egy pillanatra a Jelenések 19.13-hoz, konkrétan a vérbe mártott ruhához, amelybe Jézus volt öltözve. Valószínűleg ez egy utalás itt az Ézsaiás 63-ra: ez a vér nem az Ő saját vére, hanem ellenségeinek vére, ahogy eltapossa a lázadókat. Ézsaiás 63.1. Ki jön ott Edomból, vérvörös ruhában Bocrából, pompás öltözetben, erőteljes léptekkel? A próféta teszi fel ezt a kérdést, Jézus pedig válaszol: Én, aki igazat beszélek. És van erőm a szabadításhoz. Erre a 2. versből a próféta egy újabb kérdést tesz föl: Miért vörös az öltözeted? Miért olyan a ruhád, mint azé, aki borsajtóban tapos? Biztosan emlékszünk még azokra az időkre, amikor nagy dézsákban, borsajtókban a szőlőt lábban taposták. Erről a párhuzamról van itt szó. És képzelhetjük csak, hogy azok, akik a szőlőt taposták, a ruhájukban is a szőlő levének a foltjai voltak mindenütt. A próféta tehát felteszi a kérdést: Miért vörös az öltözeted? Miért olyan a ruhád, mint azé, aki borsajtóban tapos? 3-as vers. Jézus így válaszol: A sajtóban egyedül tapostam, a népek közül senki sem volt velem. Tapostam Őket haragomban, tiportam Őket felindulásomban. Levük a ruhámra fröccsent, egész öltözetemet beszennyeztem. 4. Mert bosszúállás napja van a szívemben, eljött a megtorlás esztendeje. Jézus tehát visszatér a földre, hogy az emberek lázadásának véget vessen. Visszatér, hogy a borsajtóban taposson, és bizony több millió ember gyűlik majd össze a földön, hogy harcba szálljon Jézus Krisztus ellen, amikor visszatér. Megiddon völgyétől egészen Edomig telve lesz a világ hadseregeivel. Több millió katona. Van egy Igevers, amely arra utal, hogy akár kétszázmillió katona is összegyűlhet itt, és sok vér folyik majd ezen a területen, ahogy a népek összegyűlnek, hogy harcba szálljanak Isten ellen. Ezt látjuk a Második Zsoltárban is. Zsoltárok 2.1. Miért tombolnak a népek? Milyen hiábavalóságot terveznek a nemzetek? 2. Összegyűlnek a föld királyai, a fejedelmek együtt tanácskoznak az Úr ellen és Felkentje ellen. 3. Dobjuk le magunkról bilincseinket! Tépjük le köteleinket! 4. A Mennyben lakozó kineveti, az Úr kigúnyolja Őket. Visszatérve a Jelenések 19-hez: itt látjuk tehát, hogy Jézus visszatér és vérbe mártott ruhába van öltözve. Tizenöt. Szájából éles kard jött ki, hogy megverje vele a népeket. Más szóval tehát a lázadókat, az Ő igényével győzi le. A János 1.1. elárulja nekünk, hogy Jézus Krisztus kezdetben Istennél volt, és hogy minden általa lett. Nélküle semmi sem lett, ami létrejött. Vagyis: Jézus Krisztus teremtette ezt a hatalmas világegyetemet. De vajon hogyan? Úgy, hogy szólt és az hirtelen létrejött. A teológia ezt úgy ismeri, mint az isteni Legyen!. Ez azt jelenti, hogy Isten képes arra, hogy kimondjon valamit és az abban a pillanatban létre is jön. I. Mózes 1.2. A föld még kietlen és pusztá volt, a mélység fölött sötétség volt, de Isten lelke lebegett a vizek fölött. 3. Akkor ezt mondta Isten: Legyen világosság! – És lett világosság. A magyar megfogalmazás jól tükrözi a héber megfogalmazást, mert valóban arról van itt szó, hogy Isten azt mondta: Legyen világosság! – És lett világosság. Ez nekem nagyon tetszik. Isten szólt, és létrejött az a bolygó, amelyen ma élünk. 6-os vers. Azután ezt mondta Isten: Legyen boltozat a vizek között, hogy elválassza egymástól a vizeket! – És úgy történt. 9. Azután ezt mondta Isten: Gyűljenek össze az ég alatt levő vizek egy helyre, hogy láthatóvá váljék a száraz! – És úgy történt. És még folytathatnánk. Isten szólt, a dolgok pedig megtörténtek. Isten szava hatalmas. Bár csak tudatosítanak Isten szavának, Isten Igéjének erejét. Hiszen Isten Igéje élő és ható. Azon a napon azonban, amikor Jézus Krisztus visszatér, mindannyian tudatosítani fogjuk ezt. Amikor egy hatalmas hadsereg gyűlik össze, hogy harcba szálljon Jézus Krisztussal. Jézus Krisztus pedig csak szól, és a harc máris eldőlt. Micsoda hatalma is van Jézus krisztus Igéjének! Azzal az éles karddal, amely a szájából jön ki, elpusztítja a lázadókat, akik szembeszállnak vele. Azt persze nem tudom, hogy abban a pillanatban Jézus pontosan mit fog mondani, de már alig várom, hogy meghalljam. Az egyik elképzelésem az, hogy Jézus egyszerően annyit mond: Ennyi volt! Végetek van! Tizenhat. Ruhájára és derekára az a név van írva: Királyoknak Királya és Uraknak Ura. Tizenhét. És

láttam, hogy egy Angyal áll a Napban. Erre ugye mi nem lennénk képesek, ezt csak az Angyalok tudják megtenni. Az Angyalok nagyon érdekes teremtmények, hogyha képesek megállni a Napban, ahol ugye hihetetlen nagyságú hőfokok uralkodnak. Ami hatalmas hangon kiáltott minden madárhoz, ami az ég közepén repül: Jöjjetek, gyülekezzetek össze az Isten nagy vacsorájára. A korábbiakban már beszéltünk a bárány menyegzői vacsorájáról, amelye mi is hivatalosak vagyunk. Egy másik vacsora is megrendezésre kerül azonban – az Isten nagy vacsorája. Tehát az Angyal így kiált: Jöjjetek, gyülekezzetek össze az Isten nagy vacsorájára. Tizennyolc. Hogy királyok, vezérek és hatalmasok húsát egyétek, lovak húsát, és a rajta ülőket, minden szabad ember és rabszolga húsát, kicsinyekét és nagyokét. Tizenkilenc. És láttam, hogy a fenevad, meg a föld királyai és seregei gyülekeznek, hogy harcra keljenek a lovon ülő és serege ellen. Micsoda ostobaságról tesz itt a Sátán tanúbizonyságot. Azt gondolja, hogy megnyerheti a csatát Isten ellen. De hát milyen sok ember gondolja ezt napjainkban is. Ma is sok ember harcol Isten ellen. A humanisták például humanista kiáltványukban kijelentik: az Ő céljuk kiirtani Istent az emberek fejéből, az emberek tudatából, hogy szabaddá tegyék az embereket. Hogy ne kelljen magukat bizonyos erkölcsi alapelvek értelmében, amelyek a Bibliára épülnek, visszafogni; hogy többé ne érezzenek büntudatot, ha olyan dolgokat tesznek, amelyeket az Ige megtilt. A humanisták tehát megpróbálják eltüntetni Istent az életünkből, a társadalmunkból. Egyesek tehát a Sátán felhívására összegyűlnek majd, hogy Isten ellen induljanak harcba. Húsz. De foglyul esett a fenevad – vagyis az Antikrisztus – és vele együtt a hamis próféta, aki a csodákat tette az Ő nevében, amellyel megtévesztette azokat, akik a fenevad bélyegét magukra vették, és imádták az Ő képmását. Élve vettetett mind a kettő a kénnel égő Tűz Tavába, amelyre az Ige Gyehennaként is utal. A meg nem igazultak végső lakóhelye ez. Jézus maga mondta, hogy ezt a helyet Isten a Sátánnak és az Ő Angyalainak készítette el. A Gyehenna első két lakója tehát a fenevad és a hamis próféta lesz. Sőt úgy tűnik, hogy ezer évig csak Ők tartózkodnak majd ott. Az ezer év elteltével azután a Sátán is csatlakozik hozzájuk, és azok az Angyalok, akik a Sátánnal tartottak, amikor Ő fellázadt Isten ellen. Ezen kívül pedig azok az emberek is odakerülnek, akik a Sátán mellett voksoltak, fellázadva Isten ellen. Jézus megfogalmazása szerint a Máté 8.12-ben ez nem más, mint a külső sötétség, ahol sírás és fogcsikorgatás lesz. A Pokol vagy Hades helyileg a Föld gyomrában fekszik. Az Alvilág ezen belül valószínűleg éppen a Föld középpontjában helyezkedik el, mert a görög kifejezés szó szerinti fordítása így hangzik: az alvilág nem más, mint egy feneketlen mélység, egy feneketlen szakadék. Valószínűleg van a Föld szívében egy üreges rész, amelyben az esésnek soha nincs vége, ahogy a Föld forog, az ember folyamatosan esik, de soha nem ér földet. Nem is kéne, hogy ez a hely nagyobb legyen, mint például tizenöt kilométeres átmérőjű, hogy Ádámtól kezdődően mindenkit magába foglaljon, aki elutasította Jézus Krisztust és az Ő igazságát. Olyan technológiával azonban még nem rendelkezünk, hogy a Föld szívében valamilyen úton módon meghatározzuk ennek a helynek az elhelyezkedését. Huszonegy. A többiek pedig megölték a lovon ülő kardjával, amely a szájából jött ki. Mi is ez a kard? – az Ő Igéje. És a madarak mind jóllaktak az Ő húsból. Isten tehát hív minden madarat a világ minden tájáról, hogy gyülekezzenek össze az Isten nagy vacsorájára és királyok, vezérek és hatalmasok húsát egyék. Jelenések 20.1. És láttam, hogy egy Angyal leszállt a Mennyből, az Alvilág kulcsa volt nála és egy nagy lánc a kezében. Korábban a Jelenések Könyvében, amikor megszólalt az ötödik trombita, a Jelenések Könyvének IX. Fejezetében azt olvashatjuk, hogy egy csillag leesett az égből a földre, és neki adatott az Alvilág mélységének a kulcsa – vagyis az a kulcs egy bukott Angyalnak adatott. Ő pedig felnyitotta az alvilág mélységét és füst szállt fel onnan, mint egy nagy kemence füstje, és elsötétült a Nap és a levegő a mélység füstjétől, és sáskák jöttek ki a füstből a földre, és olyan erő adatott nekik, amilyen ereje van a földi skorpiónak. Tulajdonképpen tehát démoni lények elő a mélységből. Most ismét megjelenik egy Angyal az Alvilág kulcsával a kezében, ebben az esetben azonban nem az a cél, hogy kiengedjen bárkit is ebből a mélységből, hanem hogy

gondosan bezárja a mélység kapuját. Tehát az alvilág kulcsa volt nála és egy lánc a kezében. 2. Megragadta a Sárkányt, az Ósi Kígyót, aki az Ördög és a Sátán – megkötözte ezer esztendőre. A Sátánt tehát nem a Gyehennába, nem a kénnel égő Tűz Tavába vetik, hanem az Alvilágba, ott megkötözik, és oda zárják ezer évre. Később azután Őt is a Gyehennába vetik. A Sátánt az Ige különféle nevekkkel illeti: Sárkány, Kígyó – aki megkörnyékezte Évát az Éden kertjében –, az Ördög; ez a kifejezés pedig tulajdonképpen rágalmazót vagy vádlót jelent. A Sátán kifejezés pedig ellenséget jelent. 3. Levetette a mélységbe, bezárta és pecsétet tett rá, hogy meg ne tévessze többé a népeket, amíg el nem telik az ezer esztendő. Azután el kell oldoztatnia majd egy kis időre. Jelenleg a világ a Sátán irányítása alatt áll. Pál az Efezus 2.1-től a következőket írja: Titeket is életre keltett, akik halottak voltatok vétkeitek és bűneitek miatt, 2. Amelyekben egykor éltetek e világ életmódja szerint. Igazodva a levegő birodalmának fejedelméhez, ahhoz a lélekhez, amely most az engedetlenség fiaiban működik. Jézus pedig a Sátánt e világ fejedelmének nevezi. A világ tehát jelenleg a Sátáné, az Ő irányítása alatt áll. Amikor Jézus eljött a földre, hogy megváltsa, mintegy visszavásárolja a világot Istennek, a Sátán üzletet ajánlott Neki, és azt mondta: Borulj le előttem és engem imádj! – és én Neked adom a föld országait és minden dicsőséget. A Máté 4.10-ben azonban Jézus így válaszolt: Távozz tőlem Sátán, mert meg van írva, az Urat, a Te Istenedet imádd, csak Neki szolgálj! A Sátán Jézusnak egy kompromisszumot ajánlott. Ha Jézus elfogadja az ajánlatát, megmenekülhetett volna a kereszthaláltól. Jézus azonban nem lépett kompromisszumra a Sátánnal, meghalt a kereszten, és saját vérével visszavásárolta a földet. Megváltotta azt, hogy ismét Isten tulajdonát képezhesse. Amikor pedig Jézus Krisztus visszatér, azért jön, hogy magához vegye azt, amit megváltott, megvásárolt. A világ tehát még mindig a Sátán kezében van. Elvileg azonban, amióta Jézus Krisztus kifizette a világot az árat, a világ már Jézus tulajdonát képezi. Jézus azonban még nem vette birtokba azt, ami már az övé, bár hamarosan megteszi. Most ugye az 1980-as években járunk, és érdekes számomra azt látni, hogy a föld csaknem hatezer éve a Sátán hatalmában van. Ha visszamegyünk az időben, az Éden kertjében, amikor Ádám szembefordult Istennel, és a Sátán kezére játszotta a világot, majd pedig Isten parancsára el kellett hagynia az Édenkertet, ez majdnem hatezer évvel ezelőtt történt. Én úgy vélem, hogy Isten megengedi a Sátánnak, hogy hatezer éven át az Ő birtokában legyen a föld. Az Ószövetségben is azt látjuk, hogy amikor valakit rabszolgának eladtak, hat évig maradt rabszolga. Ilyen szempontból tehát a hatezer év mindjárt letelik, vagyis a rabszolgaság időszakának hamarosan vége. Közel van már a megváltás napja. Róma 8.22. Hiszen tudjuk, hogy az egész teremtett világ együtt sóhajtozik, és együtt vajúdik mindez ideig. 23. De nemcsak ez a világ, hanem még azok is, akik a lélek első zsengejét kapták, mi magunk is sóhajtozunk magunkban, várva a fiúságra, testünk megváltására. A Jelenések 20-ban pedig azt látjuk, hogy érkezett ennek az ideje. A Sátánt az abusszoba vetik, Krisztus ezeréves uralmának idejére, amikor a földön uralkodik az Ő egyházával. A Sátánt tehát megkötözik, akkor nem tévesztheti meg az embereket. Jézus pedig uralkodik itt a földön, és megvalósul az Ő akarata itt a földön, amint a Mennyben is. 4.es vers. Károli fordítás: És láték királyi széket, és leülének azokra, és adatik nékik ítélettétel. János tehát azokat a trónokat látja meg először, amelyeken az egyház foglal helyet. Jézus a Jelenések 3.21-ben a következőket mondja a nauditriai gyülekezetnek: Aki győz, annak megadom, hogy velem együtt üljön az én trónusomon, mint ahogy én is győztem és Atyámmal együtt ülök az Ő trónusán. Még egyszer: És láték királyi széket, és leülének azokra, és adatik nékik ítélettétel. Az I. Korinthus 3-ban Pál a következőket írja: Vagy nem tudjátok, hogy angyalok fölött is ítélkezünk majd? De menjünk tovább, még mindig a 4-es versnél vagyunk. És láttam azoknak lelkeit, akiknek a Jézus bizonyágtételéért, és az Isten beszédéért, és akik nem imádták a fenevadat, sem annak képét és nem vették annak bélyegét homlokukra és kezeikre, és éltek és uralkodtak a Krisztussal ezer esztendeig. Itt azokról a mártírhálált halt szentekről van szó, akik ellenálltak az Antikrisztusnak és akiket meggyilkoltak azért, mert nem voltak hajlandók venni a fenevad bélyegét. Ők is azok között lesznek, akik

Jézus Krisztussal együtt uralkodnak, amikor visszatér a földre és ezer éven át uralkodik. 5-ös vers. A többi halott nem kelt életre, míg el nem telt az ezer esztendő. Ez az első feltámadás. Az első feltámadás Jézus Krisztussal vette kezdetét. Apcsel. 26.23. Ő elsőnek támadt fel a halottak közül. Amikor pedig Jézus feltámadt a halálból, a foglyokat kiszabadította. Kiszabadította azokat az ószövetségi szenteket, akik hitben vártak Ábrahámmal, várták, hogy Isten Igéi beteljesüljenek. Jézus bement börtönükbe, prédikált ezeknek a lelkeknek, majd kivezette Őket a fogságból. Efezus 4.8. „Felment a magasságba, foglyokat vitt magával, ajándékot adott az embereknek. 9. Károli fordítása szerint: Az pedig, hogy fölment, mit jelentene mást, minthogy előbb le is szállott a föld alsóbb részeire. Az Ézsaiás 61-ben található prófécia szerint pedig szabadulást hirdetett a foglyoknak és szabadon bocsátást a megkötözötteknek. Ez jelenti az első feltámadás kezdetét, amely akkor fejeződik be, amikor az utolsó ember is mártírhalált halt, akinek mártírhalált kell hálnia a nagy nyomorúság idején. Ádám, Ábel és azok az igazak az Ószövetségben, akik hitben vártak arra, hogy Isten beteljesítse ígéreteit. Az egyház, az egyházon túl pedig azok a szentek, akik a nagy nyomorúság időszakában hálnak mártírhalált. Ők mind az első feltámadást alkotják. 6. Boldog és szent az, akinek része van az első feltámadásban, ezeken nincs hatalma a második halálnak, hanem az Isten és Krisztus papjai lesznek, és vele fognak uralkodni ezer esztendeig. Ez lesz tehát Krisztus ezeréves uralma, mi pedig vele együtt uralkodunk. Júdás 1.14. Íme! Eljött az Úr szent seregeivel, 15. Hogy ítéletet tartson mindenek felett, és megbüntessen minden istentelent minden istentelenségért, amelyet istentelenül elkövettek és minden káromló szóért, melyet istentelen bűnösökért ellene szóltak. Ezekről is prófétált Énók” – mondja Júdás levelében. Pál pedig a következők írja a Kolossé 3.4-ben: Mikor Krisztus, a mi életünk megjelenik, akkor vele együtt Ti is megjelentek – dicsőségben. Jézus tehát visszatér az Ő szentjeivel, hogy az Ő országát megalapítsa a földön. Ez az alkalom azonban nem összetévesztendő az egyház elragadtatásával. Abban az esetben ugyanis Jézus kimondottan azért jön vissza, hogy magával vigye a szenteket, hogy kiragadja Őket ebből a világból. Amikor azonban eljön a földre hatalommal és dicsőséggel, az Ő szentjeinek kíséretében érkezik. Én pedig már alig várom, hogy mindkettő eseménynek részese legyek. 7-es vers. Amikor pedig eltelik az ezer esztendő, a Sátán elbocsáttatik börtönéből. 8. És elmegy, hogy megtévessze a népeket a föld négy sarkán: Gógot és Magógot is. Ez a két név tulajdonképpen az Isten elleni lázadás szinonimája. Ezeket a neveket találjuk Ezékiel Könyvében. mutatta, amely a végső időkben az Isten népe elleni lázadás vezetője lesz. Azt azonban, amiről itt olvasunk, nem szabad összekeverni az Ezékiel 8-as vers második fele: Hogy összegyűjtse háborúra azokat, akiknek annyi a száma, mint a tenger fővenye. Hihetetlen, hogy Krisztus ezeréves uralma után a földön nagyon embert még mindig be tud csapni a Sátán, és arra tud indítani, hogy ismét Jézus Krisztusra támadjanak, és megpróbálják Őt elpusztítani. És bizony annyi volt ezeknek a lázadóknak a száma, mint a tenger fővenye; vagyis megszámlálhatatlanul sokan voltak. És persze feltehetnénk a kérdést: hogyan lehetséges ez? Nem tudom miért van az, hogy ma is lázadnak az emberek Isten ellen? Én ma sem értem, hogy egy logikus gondolkodású, értelmes ember hogyan lázadhat Isten ellen? Szerintem ez csak azért lehetséges, mert a Sátán elvakította Őket, és nem látják az igazságot. I. Korinthus 2.14. A nem lelki ember pedig nem fogadja el az Isten lelkének dolgait, mert ezeket bolondságnak tekinti. Sőt megismerni sem képes, mert csak lelki dolgon lehet azokat megítélni. Ez az egyetlen magyarázatom erre. Bár van szemük, egyszerűen nem látnak. És vannak emberek, akik megmakacsolják magukat, és azt mondják, hogy: Én ezt nem akarom hallani! Én ezt nem akarom látni! Ne zavarj össze engem a té.... én már döntöttem, hagyj békén! Ők már eldöntötték, hogy nemet mondanak Isten ... Azt nem igazán értem, hogy miért, hiszen Isten a mi javunkat akarja. Isten a legjobbat akarja nekünk. Hadakoznánk az ellen, ami jó nekünk? Nekem egyszerűen nem fér a fejembe, hogy egyesek miért akarnának nemet mondani Isten ... , pedig a múltban is volt már erre példa és a jövőben is lesz. Akiket ezen a ponton a Sátán megtévesszt, olyan valakik, akik Krisztus ezeréves uralmának idején születtek. Ami bennünket, hívőket illet,

mi az új testünkben leszünk. Azt nem tudom, hogy az új testünk mire képes majd, de azt tudom, hogy egy új testet kapunk Istentől. I. János 3.2. Szeretteim! Most Isten gyermekei vagyunk, de még nem lett nyilvánvaló, hogy mivé leszünk. Tudjuk, hogy amikor ez nyilvánvalóvá lesz, hasonlóvá leszünk hozzá, és olyannak fogjuk látni, amilyen valójában. Abban biztos vagyok, hogy az új testünk sokkal több mindenre lesz majd képes, mint a mostani földi testünk. Először is nagyszerű lesz, hogy nem kell egy 747-es gépre ülnöm ahhoz, hogy innen Amerikából eljussak Izraelbe. Nem kell tizenhét órát repülőgépen ülnöm, és utána hullafáradtan meg ... Én valóban úgy gondolom, hogy az új testemben egy szempillantás alatt ott tudok teremni majd Izraelben. Egyszer csak támad egy ötletem, hogy menjünk Jeruzsálembe, nézzük meg, mi történik ott – és már ott is vagyok. Ugy gondolom, hogy nagyon sok lehetőség rejlik majd az új testünkben, amit Isten elkészít a számunkra. A testünk univerzális lesz. Mindenféle környezetben meg tud maradni. Például, ha kedvünk támad elmenni a Holdra, megtehetjük azt is. A jelenlegi testünk csak itt a földön tud létezni. Az új testem azonban, amit Istentől kapok ... I. Korinthus 15.49. És amint viseltük a földinek a képét, úgy fogjuk viselni ... Izgatottan várom az új testemet. Ugyanis akkor tudom, hogy nem fog fájni a térdem, nem hullanak ki a fogaim, nem gyengül a látásom, sőt valószínűleg nagyon élesen látok majd; átlátok a házak falain. Sőt én úgy gondolom, hogy előre fogjuk tudni a dolgokat. Előre fogjuk tudni, ha valaki valami rosszra készül, azonnal ott termünk és azt mondjuk az illetőnek: Nem, nem nem. Ha pedig mégis rosszat akarnak tenni, akkor rájuk suhintunk vasvesszővel. Uralkodunk. Mindenképpen nagyon érdekes lesz. A Sátán tehát megtéveszti majd azokat, akik Krisztus ezeréves uralma alatt születnek, és akiknek soha nem volt lehetőségük arra, hogy fellázadjanak Isten ellen. Arra kényszerítették Őket, hogy Jézus Krisztust szolgálják és hogy Isten törvényei szerint éljenek. Az emberek pedig egyszer s mindenkorra bebizonyítják, hogy Isten ítélete igazságos, amikor egyszer s mindenkorra megtisztítja a ... Az emberek maguk bizonyítják be, hogy Istennek igaza van, hiszen bár az emberek ideális körülmények között élnek ezer éven át, mégis vannak olyanok, akik fellázadnak Isten ellen. Azt is vegyük észre, hogy a Sátán tulajdonképpen Istenhez közel ... Isten irányítja Őt, és amikor Isten szeretné, meg tudja Őt kötni és meg is fogja. Ezt követően egy rövid időre szabadon engedi Őt, majd végérvényesen börtönbe veti. Vegyük észre tehát, hogy lényegében a Sátán is Isten tervét valósítja meg. Egyesek azonban örült módon a következőket hirdetik: Isten ugye azt mondja, hogy mindenki bűnös, úgyhogy azáltal, hogy én vétkezem, azt bizonyítom, hogy Isten igazat beszél. Akkor azonban Isten hogyan ítélt meg engem a vétkeimért, hogyha ezzel én azt bizonyítom, hogy amit Isten mond, igaz. Az effajta eszmefuttatás is külön ítéletet érdemelne. Mondjuk tehát azt, hogy menjünk és vétkezzünk? Mert ahol megnövekedett a bűn, ott még bőségesebben kiáradt a kegyelem? Menjünk tehát, és vétkezzünk, hogy Isten megmutathassa az Ő kegyelmét? Ez az eszmefuttatás örülség. 10. Az ördög pedig, aki megtévesztette őket, a tüzes és kénes tóba vettetett, vagyis a Gyehennába, ahol a fenevad és a hamis próféta is van. Vegyük észre, hogy nem azt írja az Ige, hogy ahol a fenevad és a hamis próféta is volt, ahol a fenevad és a hamis próféta is elpusztult – nem! Jelen időt használ az Ige. Ahol a fenevad és a hamis próféta is van, és gyötrődnek éjjel és nappal, örökkön örökké. És a görög eredetiben használt kifejezés szó szerint ezt jelenti, hogy egy örökkévalóságon át. A Gyehenna tehát egy örökre szóló büntetés? Egy örökkévaló szenvedés? Vajon mennyire fair ez Isten részéről? – kérdezhetné valaki. Én ebbe nem szólok bele, csak annyit mondanék, hogy ez áll az Igében. Mindenki azt kezd vele amit akar, megpróbálhatja megmagyarázni, ami engem illet, én ebbe a témába nem mennék bele jobban. A Jelenések 22.18-ban ugyanis ezt olvashatjuk: Ha valaki hozzátesz ezekhez, arra az Isten azokat a csapásokat bocsátja, amelyek meg vannak írva ebben a könyvben. 19. Ha pedig valaki elvesz e prófétai könyv igéiből, attól az Isten elveszi osztályrészét az élet fájából, a szent városból és mindabból, ami meg van írva ebben a könyvben. Mindezek miatt tehát én nem akarok hozzányúlni ehhez ... Mindenki azt kezd ezzel, amit akar. Persze mondhatnád, hogy ezt nem érted. Én sem értem, de ezt olvasom az Igében, úgyhogy ebbe nem szólok bele.

11. És láttam egy fehér trónust és a rajta ülőt, színe elől eltűnt a föld és az ég, és nem maradt számunkra hely. Ez Isten ítélőszéke, amelyről ... 12. És láttam, hogy a halottak, nagyok és kicsinyek, a trónus előtt állnak, és könyvet nyitattak ki. Még egy könyv nyitott ki, az élet könyve, és a halottak a könyvben írottak alapján ítéltettek meg, cselekedeteik szerint. Többféle könyv létezik tehát. Először is az Élet Könyvét kell megemlítenünk, amelyről az Ószövetség is említést tesz. 13. „A tenger kiadta a benne levő halottakat. Kikről van ez esetben szó? Nem tudom. Lehet, hogy a tenger mélyén egy korábbi civilizáció szunnyad, amely szintén fellázadt Isten ellen. Bizonyos elképzelések szerint ugyanis, amit az I. Mózes 1-ben olvashatunk, az nem volt Isten első teremtő munkája. Az I. Mózes 1.1. kivételével, amely így hangzik: Kezdetben teremtette Isten a Mennyet és a Földet. A teremtette ige helyén ugyanis a héber eredetiben a Bara kifejezés áll, ami azt jelenti, hogy Semmiből teremteni valamit. 2. A Föld még kietlen és pusztá volt. Pedig Isten semmit nem teremt kietlennek és pusztának. Hiszen a teremtés minden napján, amikor Isten megvizsgálta azt, amit teremtett, azt mondta: Ez jó. Az Ézsaiás 48-ban azt láthatjuk, hogy Isten nem azért teremtette a Földet, hogy kietlen és pusztá legyen, hanem hogy mindenféle élőlények benépesítsék azt. I. Mózes 1.2. A Föld még kietlen és pusztá volt, a mélység fölött sötétség volt, de Isten lelke lebegett a vizek fölött. A Lebegett kifejezés helyén a héber eredetiben egy olyan szó áll, amelynek jelentése Dühösen járt, kelt. Ebből pedig esetleg arra következtethetünk, hogy a jelenlegi emberiség előtt létezhetett egy másik civilizáció a Földön. Isten azonban a haragjában elpusztította Őket. Ezt a civilizációt pedig teljesen elnyelte a víz. Jelenések 20.13. A tenger kiadta a benne levő halottakat. Lehet, hogy mégis van valami az elveszett Atlantisz legendájában. Én nem tudom. Az azonban mégis csak érdekes, hogy az Ige itt azt mondja: A tenger kiadta a benne levő halottakat. Természetesen azokról is lehet itt szó, akiket a tengerbe temettek, akiknek a hamvait a tengerbe szórták. A Halál és a Pokol is kiadták a náluk levő halottakat. Ugye teljesen mindegy, hogy az embernek a teste halála után hova kerül. Ha valaki úgy hal meg, hogy nem fogadta be Jézus Krisztus, a lelke a Pokolba kerül. Ezért írja az Ige, hogy a Pokol is kiadta a nála levő halottakat. Bár az Ige külön is megemlíti, hogy a tenger is kiadta a nála levő halottakat. A Pokol tehát nem örökkévaló, nem az örökkévaló büntetés helye. A Pokolnak azzal vége van, hogy kiadja a halottakat, hogy azok megálljanak Isten nagy fehér trónja, ítélőszéke előtt. Amikor pedig Isten kimondja az ítéletet, a Gyehennába küldi Őket. Ez a második halál és ez tartós. Tehát 13. A tenger kiadta a benne levő halottakat, a Halál és a Pokol is kiadták a náluk levő halottakat és megítéltetett mindenki cselekedetei szerint. 14. És a Halál és a Pokol belevettetett a Tűz Tavába. Ez a második halál: a Tűz Tava. 15. Ha valakit nem találtak beírva az Élet Könyvébe, azt a Tűz Tavába vetették. Az embereket tehát megítélik cselekedeteik alapján, gonosz cselekedeteik alapján. A János 6.28-ban megkérdezték Jézustól: Mit tegyünk, hogy Istennek tetsző dolgokat cselekedjünk? 29. Jézus ezt felelte Nekik: Az az Istennek tetsző dolog, hogy higgyetek abban, akit Ő küldött. Másutt pedig azt olvashatjuk, hogy Jézus hozzátette: Ha valaki nem ezt teszi, saját cselekedetei alapján ítéli Őt majd meg Isten.